

Dobra mati, mehka noč.

Dobra mati, mehka noč,
hodi mimo hiš in koč:
pogled njen je vdan in zvest,
modro krilo bliska zvezd.
Govor njen skrivnosten, tih —
misel sladka žalostnih.
Pesem peva: Bog je zlat,
cvetk vam trga z rajskih trat,
z njimi jaz prihajam k vam
in jih v spalni trosim hram...
Pridem — in obrnem ključ;
pihnem — in ugasnem luč...
Kdor je priden, hranim zanj
božjih cvetk — cvetočih sanj.
Če gre z mano v božji vrt,
dam igrač prepoln mu prt...
Če zna pisati že — i,
lepo tablico dobi;

če zna pisati pa — u,
gre s črtalnikom domu,
a navrh mu dam za smeh
še moža, ki piha meh;
ali muco drdrmao,
spredaj miška, kar je prav!
Tudi lajno dudldi,
mož na berglji jo vrti,
tam pojac rdeč, haha,
bije na pokrovca dva...
Ah, to lepe so reči,
ki jih pridnim noč deli,
noč prelepa, polna zvezd!
Kdor ima pa hudo vest,
cvetk ne dam mu, nič za smeh,
solze žgoče le v očeh;
v zglatvje trnja in bodic,
na srce ujednih ptic!

Fran Žgur.

Vrti se kolesje...

Vrti se kolesje čarobnih sanj,
in Anica v zibki smehlja se
in z angelci v sanjah igra se...
Vrti se kolesje čarobnih sanj...

In rajajo angelci rajski ples,
med njimi pa Anica raja,
nebeška sladkost jo navdaja:
aj, dušica plava ji vrhu nebes...

Po nebu kresnice jasne žaré.
Kresnice? No: zvezdice zale,
ki Anki v oči so pale:
zdaj vanje zro, lastne miline strmé.

Andrej Rapè.

